Zaak 119/86 R

Koninkrijk Spanje
tegen
Raad en Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Wijnbouwprodukten — algemene regels en uitvoeringsbepalingen van de aanvullende regeling voor het handelsverkeer, bedoeld in Toetredingsakte Spanje"

Samenvatting

Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorwaarden — Ernstige en onherstelbare schade
(EEG-Verdrag, artikel 185; Reglement voor de procesvoering, artikel 83, paragraaf 2)

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET HOF
9 juli 1986 *

In zaak 119/86 R,

Koninkrijk Spanje, vertegenwoordigd door de minister van Buitenlandse Zaken in de persoon van zijn gemachtigde L. J. Casanova Fernández, secretaris-generaal voor de Europese Gemeenschappen, bijgestaan door F. Mansito Caballero, directeur-generaal Communautaire juridische en institutionele coördinatie, J. Folguera Crespo, onderdirecteur-generaal Communautaire coördinatie juridische aangele-

* Procestaal Spaans

genheden, A. Sainz de Vicuña Barroso, hoofd Juridische dienst van het ministerie van Buitenlandse Zaken, J. de Miguel Zaragoza, onderdirecteur-generaal Internationale juridische samenwerking bij het ministerie van Justitie, en M. Waelbroeck, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter Spaanse ambassade, 6, boulevard Emmanuel-Servais,

verzoeker,

tegen

Raad van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door zijn gemachtigden A. Sacchettini en J. Elizalde, leden van zijn juridische dienst, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij J. Käser, directeur van de juridische dienst van de Europese Investeringsbank, 100, boulevard Konrad-Adenauer,

en

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar gemachtigden J. C. Seché en C. Palacio, leden van haar juridische dienst, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, lid van haar juridische dienst, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerders,

betreffende een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van verordening nr. 569/86 van de Raad van 25 februari 1986 tot vaststelling van de algemene regels voor de toepassing van de aanvullende regeling voor het handelsverkeer (PB 1986, L 55, blz. 106) (hierna ook: ARH), en van de verordeningen nrs. 574/86 en 647/86 van de Commissie van 28 februari 1986 houdende vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van de ARH respectievelijk van enige bijzondere uitvoeringsbepalingen van de ARH voor de produkten van de wijnbouwsector (PB 1986, L 57, blz. 1, en L 60, blz. 50), voor zover betrekking hebbende op produkten van de wijnbouwsector,

geeft

DE PRESIDENT VAN HET HOF VAN JUSTITIE
VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

de navolgende

BESCHIKKING

1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 23 mei 1986, heeft het Koninkrijk Spanje krachtens artikel 173, eerste alinea, EEG-Verdrag beroep ingesteld tot nietigverklaring van

— verordening nr. 569/86 van de Raad van 25 februari 1986 tot vaststelling van de algemene regels voor de toepassing van de aanvullende regeling voor het handelsverkeer (PB 1986, L 55, blz. 106),

— verordening nr. 574/86 van de Commissie van 28 februari 1986 houdende vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van de aanvullende regeling voor het handelsverkeer (PB 1986, L 57, blz. 1), en

— de verordeningen nrs. 624/86, 641/86, 643/86, 647/86 van de Commissie van 28 februari 1986 houdende uitvoeringsbepalingen voor de ARH voor respectievelijk:

  — nieuwe aardappelen (primeurs) (PB 1986, L 60, blz. 1),

  — de in bijlage XXII bij de Toetredingsakte genoemde produkten van de sector van op basis van groenten en fruit verwerkte produkten die in Portugal zijn ingevoerd (PB 1986, L 60, blz. 34),

  — de in bijlage XXII van de Toetredingsakte genoemde produkten van de sector levende planten en produkten van de bloementeelt ingevoerd in Portugal (PB 1986, L 60, blz. 39),

  — de produkten van de wijnbouwsector (PB 1986, L 60, blz. 50).

2 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 9 juni 1986, heeft verzoeker krachtens de artikelen 185 EEG-Verdrag, 36 van 's Hofs Statuut en 83 van het Reglement voor de procesvoering een verzoek ingediend om opschorting van de tenuitvoerlegging van genoemde verordeningen nrs. 569/86 van de Raad van 25 februari 1986 en 574/86 en 647/86 van de Commissie van 28 februari 1986, voor zover betrekking hebbend op produkten van de wijnbouwsector, totdat het Hof heeft beslist op het beroep in de hoofdzaak.

3 Verweerders hebben op 24 juni 1986 hun schriftelijke opmerkingen ingediend. Partijen zijn gehoord ter terechtzitting van 26 juni 1986.

4 Alvorens in te gaan op de gegrondheid van het verzoek in kort geding en ten einde het gestelde probleem zo volledig mogelijk te kunnen benaderen, lijkt het dienstig een beknopte beschrijving te geven van de aanvullende regeling voor het handelsverkeer en van de algemene regels en uitvoeringsbepalingen, zoals vastgesteld bij de verordeningen van de Raad en de Commissie waarvan opschorting van de tenuitvoerlegging wordt verzocht.

5 In de ARH is voorzien in de artikelen 81 tot en met 85 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek en de aanpassing van de Verdragen (PB 1985, L 302, blz. 23). Artikel 81 bepaalt dat een ARH wordt ingesteld tussen de Gemeenschap van tien en Spanje, die enerzijds van toepassing is op de invoer in de Gemeenschap uit Spanje van groenten en fruit, van produkten uit de wijnbouwsector en van nieuwe aardappelen (primeurs), en anderzijds op de invoer in Spanje uit de Gemeenschap van tien van produkten uit de wijnbouwsector en van produkten van de sectoren vlees, melk, groenten en fuit en granen. Lid 1, tweede alinea, van dit artikel bepaalt dat de ARH van toepassing is op alle genoemde produkten van 1 maart 1986 tot en met 31 december 1995, behalve voor groenten en fruit waarop zij eerst van toepassing is vanaf 1 januari 1990.

6 Artikel 83 van de Toetredingsakte bepaalt dat er, in beginsel, aan het begin van elk verkoopseizoen aan de hand van de produktie- en consumptievooruitzichten voor elk der produkten waarvoor de ARH geldt, een voorlopige balans wordt opgesteld. Op basis van deze balans wordt een voorlopig tijdschema opgesteld voor de ontwikkeling van het handelsverkeer en de vaststelling van een indicatief invoerplafond op de betrokken markt. Artikel 2 van dit artikel bepaalt dat bij de achtereenvolgende vaststellingen van indicatieve plafonds een zekere progressiviteit tot uitdrukking moet worden gebracht, zulks met het oog op een geleidelijke opening van de markt en de volledige verwezenlijking van het vrije verkeer binnen de Gemeenschap bij het verstrijken van het tijdvak waarin de overgangsmaatregelen van toepassing zijn. De laatste alinea bepaalt dat te dien einde een jaarlijks stijgingspercentage van de plafonds zal worden vastgesteld.

7 Artikel 84 bepaalt dat het in artikel 83 bedoelde tijdschema voor het jaar 1986 „streefhoeveelheden" moet vaststellen voor de invoer in Spanje van bepaalde onder de ARH vallende produkten alsmede de geleidelijke stijging voor elk der drie volgende jaren ten opzichte van het voorgaande jaar.

8 Artikel 85 noemt de definitieve maatregelen die genomen kunnen worden wanneer uit het onderzoek naar de ontwikkeling van het intracommunautair handelsverkeer blijkt dat de invoer in de EEG wezenlijk toeneemt, en wanneer deze situatie lijkt te gaan leiden of leidt tot een overschrijding van het indicatief invoerplafond van het produkt voor het lopende verkoopseizoen. Lid 3 van dit artikel bepaalt, dat de Commissie in een dergelijk geval de ernst van de situatie beoordeelt en volgens de procedure van het Comité van beheer besluit hetzij het indicatieve plafond naar boven te herzien indien de betrokken markt ten gevolge van de ontwikkeling van de invoer geen wezenlijke verstoringen heeft ondergaan, hetzij de invoer te beperken of op te schorten, maar uitsluitend voor zover en zolang dit strikt noodzakelijk is om een einde te maken aan de verstoring. De beperking of opschorting van de invoer kan bovendien slechts enkele gebieden van de EEG betreffen. Het laatste lid bepaalt: „De toepassing van de ARH mag er in geen geval toe leiden dat produkten uit Spanje (...) een minder gunstige behandeling krijgen dan de in de betrokken gebieden afgezette produkten uit derde landen".

9 Op grond van artikel 89, lid 1, van de Toetredingsakte heeft de Raad bij verordening nr. 569/86 de algemene toepassingsregels voor de ARH vastgesteld. Onder verwijzing, in de eerste overweging van de considerans, naar het doel van de ARH, te weten „de ontwikkeling van het handelsverkeer te volgen en de in de Toetredingsakte vastgestelde maatregelen toe te passen wanneer dat nodig is", en, in de tweede overweging, naar „de aanvullende beleidslijnen die in de Conferentie zijn overeengekomen", heeft de Raad met het oog op de toepassing van de ARH een stelsel van certificaten en waarborgen ingevoerd, waarvan de belangrijkste kenmerken kunnen worden beschreven als volgt.

10 Artikel 1, lid 1, van die verordening bepaalt dat aan de ARH onderworpen produkten slechts tot verbruik mogen worden ingevoerd tegen overlegging van een ARH-certificaat dat, ingevolge lid 4 van dit artikel, voor Spaanse produkten enkel door de Spaanse autoriteiten mag worden afgegeven. Voorts bepaalt lid 3 van dit artikel: De afgifte van het ARH-certificaat is onderworpen aan het stellen van een waarborg ter garantie dat de verbintenis om de produkten tijdens de geldigheidsduur van het ARH-certificaat tot verbruik in te voeren, wordt nagekomen. De waarborg wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd indien de transactie niet of slechts gedeeltelijk binnen deze termijn heeft plaatsgevonden. Bij artikel 3 is overigens een zelfde ARH-invoercertificaten- en waarborgstelsel ingesteld ten einde de ontwikkeling van de invoer uit derde landen op dezelfde wijze te kunnen volgen als de ontwikkeling van de invoer uit de Gemeenschap. Artikel 4 bepaalt dat „de afgifte van de ARH-certificaten en de ARH-invoercertificaten tot een aantal produkten van een sector kan worden beperkt en over het hele jaar kan worden ge-

spreid", en dat voor de afgifte van de certificaten een termijn kan worden vastgesteld.

11 Krachtens artikel 7 van verordening nr. 569/86 heeft de Commissie op 28 februari 1986 verordening nr. 574/86 vastgesteld, die de uitvoeringsbepalingen van de ARH inhoudt. De artikelen 2 en 6, lid 2, van deze verordening bepalen onder meer, dat het ARH-certificaat het recht en de verplichting meebrengt om de betrokken nettohoeveelheid van het vermelde produkt tijdens de geldigheidsduur van het ARH-certificaat ten verbruik in te voeren, respectievelijk dat het ARH-certificaat in de regel wordt afgegeven op de vijfde werkdag na de dag van indiening van de aanvraag. Op dezelfde datum heeft de Commissie tevens verordening nr. 647/86 vastgesteld, houdende bijzondere uitvoeringsbepalingen van de ARH voor produkten van de wijnbouwsector. De indicatieve plafonds voor de invoer van Spaanse wijnbouwprodukten op de markt van de Gemeenschap voor de wijnoogstjaren 1985/86 en 1986/87 zijn met name vastgesteld in artikel 1 van deze verordening. Artikel 4 bepaalt de waarborgbedragen voor de ARH-certificaten, terwijl artikel 3 luidt: „De geldigheidsduur van de in artikel 2 van verordening nr. 574/86 bedoelde ARH-certificaten bedraagt vier maanden, te rekenen vanaf de datum van de aanvraag."

12 Deze drie door de Europese instellingen vastgestelde verordeningen voor de uitvoering en het beheer van de ARH vormen — voor zover zij betrekking hebben op produkten van de wijnbouwsector — het voorwerp van het onderhavige verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging. Verzoeker is namelijk van oordeel, dat het bij die verordeningen ingevoerde ARH-certificaten- en waarborgstelsel onverenigbaar is met de bepalingen van het EEG-Verdrag betreffende het vrij verkeer van goederen, met het rechtszekerheids- en het evenredigheidsbeginsel, met de standstill-regel van de artikelen 31 en 32 EEG-Verdrag en met het beginsel van de communautaire preferentie.

13 Volgens artikel 185 EEG-Verdrag heeft een bij het Hof van Justitie ingesteld beroep geen schorsende werking. Het Hof van Justitie kan echter, indien het van oordeel is dat de omstandigheden zulks vereisen, opschorting van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling gelasten.

14 Een voorlopige maatregel als waarom thans wordt gevraagd, kan ingevolge artikel 83, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering slechts worden getroffen indien het verzoek in kort geding een duidelijke omschrijving bevat van de middelen, zowel feitelijk als rechtens, op grond waarvan de voorlopige maatregel waartoe wordt geconcludeerd, aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomt, alsmede van de omstandigheden waaruit blijkt van het spoedeisend karakter van het verzoek.

15 Volgens vaste rechtspraak van het Hof moet met het oog op de in artikel 83, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering bedoelde spoedeisendheid worden nagegaan of een voorlopige maatregel noodzakelijk is om te voorkomen dat de partij die erom verzoekt, ernstige en onherstelbare schade lijdt.

16 Ten betoge dat de bij genoemde verordeningen ingestelde regeling de Spaanse uitvoer ernstig schaadt, stelt verzoeker dat die regeling veel restrictiever is dan het ARH-stelsel zoals dit was voorzien in de artikelen 81 tot en met 85 van de Toetredingsakte. Het ARH-certificaten- en waarborgstelsel en de uitvoeringsmodaliteiten, zoals hiervóór weergegeven in de punten 9 tot 11 van deze beschikking, zouden een zware belasting voor de handelaren vormen en door hen trouwens ook als zodanig worden ervaren. Ten bewijze hiervan verwijst verzoeker naar een veertigtal telexberichten van exporteurs en importeurs van Spaanse wijn, welke als bijlage III bij het verzoekschrift in kort geding zijn gevoegd en die de klachten van die handelaren bevatten over het ARH-certificaten- en waarborgstelsel.

17 Uit een en ander zou volgens verzoeker duidelijk blijken, dat met de in genoemde verordeningen neergelegde uitvoeringsbepalingen van de ARH in feite niet wordt beoogd de ontwikkeling van het handelsverkeer te volgen, maar om een bijzonder ernstige belemmering op te werpen voor de invoer van wijnbouwprodukten uit Spanje, zulks terwijl het doel van de ARH — het volgen van de ontwikkeling van het handelsverkeer — en de eventuele toepassing van de in artikel 85 van de Toetredingsakte bedoelde maatregelen even goed kunnen worden gewaarborgd door de regelmatige mededeling van statistische gegevens door de nationale douane-instanties aan de Commissie.

18 In de schriftelijke opmerkingen die zij in de onderhavige kort-gedingprocedure bij het Hof hebben ingediend, betogen verweerders primair, dat alleen het ARH-certificaten- en waarborgstelsel geschikt is om de ARH doeltreffend toe te passen en de doelstelling ervan te verwezenlijken. De meeste uitvoeringsbepalingen van de gewraakte regeling zouden overigens overeenkomen met het gewone stelsel dat sinds lange tijd voor derde staten geldt en dat het Hof in zijn arrest van 17 december 1970 (zaak 11/70, Internationale Handelsgesellschaft, Jurispr. 1970, blz. 1125) noodzakelijk en passend heeft bevonden.

19 Verzoeker stelt voorts, door de instelling van het ARH-certificaten- en waarborgstelsel onherstelbare schade te hebben geleden. Deze regeling zou immers de Spaanse uitvoer zwaar treffen, doordat deze wordt belast met een groot aantal formaliteiten en extra kosten, en zelfs tot een aanzienlijke daling ervan hebben geleid. De Spaanse exporteurs zouden hierdoor bezig zijn hun marktaandeel en hun afzetmogelijkheden in de Gemeenschap te verliezen, en als deze situatie gedurende de gehele duur van de bodemprocedure voor het Hof zou blijven bestaan, zou dat verlies van markten wel eens niet meer ongedaan gemaakt kunnen worden.

20 Ten bewijze van de realiteit en de omvang van de daling van de Spaanse uitvoer van wijnbouwprodukten naar de Gemeenschap van Tien, verwijst verzoeker naar twee tabellen in bijlage IV bij zijn verzoekschrift in kort geding. De eerste tabel stelt de cijfers betreffende de feitelijke uitvoer van verschillende typen Spaanse wijn in de eerste twee maanden na de inwerkingtreding van de ARH (maart en april 1986) naast die van de gemiddelde uitvoer per maand in 1985. De tweede tabel vermeldt de indicatieve uitvoerplafonds per categorie wijn voor zes maanden, de hoeveelheid per maand die binnen die maxima mag worden uitgevoerd, en de feitelijke uitvoer in maart en april 1986. Verzoeker vestigt er hierbij de aandacht op, dat de feitelijke uitvoer voor alle wijnsoorten op zijn hoogst drievierde bedroeg van de binnen het maximum van het indicatieve plafond toegestane hoeveelheid.

21 Uit de eerste tabel blijkt zijns inziens zonneklaar, dat voor alle typen wijn met uitzondering van witte wijnen van bepaalde kwaliteit de feitelijke uitvoer in maart en april 1986 duidelijk onder het maandgemiddelde van 1985 ligt. Dit zou in het bijzonder het geval zijn bij witte tafelwijn, roséwijn en rode tafelwijn, waarvan de uitvoer in maart en april slechts tussen 15 en 26% van het maandgemiddelde van 1985 bedraagt. Deze aanzienlijke daling zou het rechtstreeks gevolg zijn van de invoering van het ARH-certificaten- en waarborgstelsel.

22 Gestaafd met cijfers betwisten verweerders, dat de Spaanse uitvoer van wijnbouwprodukten na de inwerkingtreding van de ARH op 1 maart 1986 is gedaald. Zij verwijzen met name naar een cijferoverzicht in bijlage bij hun conclusie, waarin het maandgemiddelde van de feitelijke uitvoer, berekend op basis van de uitvoer in

de jaren 1982, 1983 en 1984, wordt vergeleken met de certificaten die in maart, april en mei 1986 zijn afgegeven. Uit het feit dat de cijfers van de certificaten hoger zijn dan die betreffende de gemiddelde uitvoer per maand, leiden zij af dat de uitvoer naar de Gemeenschap van Tien sedert 1 maart 1986 licht is gestegen.

23 Zij betogen verder dat, zelfs indien zou worden bewezen dat de Spaanse uitvoer van wijnbouwprodukten sedert de inwerkingtreding van de ARH is gedaald, dit niet per se aan deze regeling mag worden toegeschreven. Die daling zou gemakkelijk kunnen worden verklaard door de wijziging van de voor de uitvoer geldende administratieve regeling: de handelaren kunnen daarin een aanleiding hebben gevonden om hun transacties te vervroegen tot vóór de invoering van die regeling, of om ze uit te stellen tot het moment waarop zij beter bekend zouden zijn met de werking ervan.

24 Na een desbetreffend verzoek van het Hof ter terechtzitting heeft verzoeker de maandcijfers over januari, februari en maart 1986 meegedeeld, ter aanvulling van de eerste in punt 20 van deze beschikking genoemde tabel.

25 Met betrekking tot de hiervoor vermelde gegevens moet worden vastgesteld, dat de door partijen ten processe overgelegde cijferoverzichten onderling sterk verschillen en tot diametraal tegenovergestelde conclusies leiden. Om het bestaan van een ernstige en onherstelbare schade te kunnen vaststellen, lijkt een grondiger bestudering van de statistieken van partijen noodzakelijk.

26 Dienaangaande moet worden erkend dat, gelijk verzoeker ter terechtzitting terecht heeft opgemerkt, de Europese instellingen in de door hen aan het Hof voorgelegde cijferoverzichten twee onvergelijkbare grootheden met elkaar hebben vergeleken, namelijk de feitelijke invoer en de certificaataanvragen. Het feit dat er in een bepaalde maand een certificaat is afgegeven, behoeft immers niet te betekenen dat het in die maand ook tot invoer is gekomen; het betekent enkel, dat die invoer kan plaatsvinden binnen vier maanden na de dag van afgifte, aangezien volgens artikel 3 van verordening nr. 647/86 van de Commissie de geldigheidsduur van een certificaat vier maanden bedraagt, te rekenen vanaf de datum van de aanvraag. De door verweerders uit die gegevens getrokken conclusies lijken derhalve op het eerste gezicht geen stand te kunnen houden.

27 De door verzoeker voorgelegde statistieken lijken weliswaar gegevens te bevatten die voor de beoordeling van een eventuele ernstige en onherstelbare schade relevant zijn, maar zij volstaan niet als bewijs dat een dergelijke schade werkelijk bestaat, en dit vooral om de volgende twee redenen.

28 In de eerste plaats blijkt eruit, dat de Spaanse uitvoer van tafelwijn drastisch is verminderd, maar dat de uitvoer van kwaliteitswijn daarentegen niet of nauwelijks is gedaald en in bepaalde gevallen, zoals bij witte wijn, zelfs is gestegen. Blijkens de cijfers voor januari en februari 1986 had er zich reeds een aanzienlijke daling van de uitvoer van tafelwijn voorgedaan, voor welk verschijnsel geen bevredigende verklaring is gegeven. Gelet op de gegevens waarover het Hof thans beschikt, acht de president het vooreerst onmogelijk een causaal verband te leggen tussen de invoering van de ARH en de voor bepaalde wijnsoorten geconstateerde daling van de uitvoer.

29 In de tweede plaats zij eraan herinnerd, dat artikel 3 van verordening nr. 647/86 de geldigheidsduur van een ARH-certificaat op vier maanden bepaalt, te rekenen van de datum van aanvraag. Ter terechtzitting heeft de Commissie uiteengezet, dat ten gevolge van administratieve problemen het ARH-certificaten- en waarborgstelsel in de praktijk pas op 13 maart 1986 operationeel is geworden. De door verzoeker verstrekte cijfers, of zij nu relevant zijn of niet, blijken dus geen betrekking te hebben op een periode die lang genoeg is om het Hof in staat te stellen zich een juist beeld van de situatie te vormen. De referentieperiode zou ten minste vier maanden vanaf de feitelijke inwerkingtreding van de regeling moeten omvatten, dat wil zeggen dat zij in elk geval tot 13 juli 1986 zou moeten lopen. Daar bij artikel 1, lid 1, eerste alinea, van verordening nr. 647/86 een indicatief invoerplafond voor Spaanse wijnbouwprodukten op de gemeenschappelijke markt is vastgesteld voor het wijnoogstjaar 1985-86 (1 maart 1986 — 31 augustus 1986), zou het nog meer voor de hand liggen om deze referentieperiode tot laatstgenoemde datum te verlengen.

30 Uit het voorgaande volgt dat verzoeker niets heeft weten aan te voeren op grond waarvan kan worden vastgesteld dat de toepassing van de ARH ernstige schade toebrengt aan zijn uitvoer in de wijnbouwsector. Wat de onherstelbaarheid van de

eventuele schade betreft, heeft verzoeker niet kunnen aantonen dat een daling van de uitvoer, in het bijzonder wanneer deze zich enkel bij tafelwijn voordoet, noodzakelijkerwijze leidt tot het verlies van bepaalde markten.

31 Aangezien verzoeker er niet in is geslaagd, de door artikel 83, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering verlangde spoedeisendheid aan te tonen, lijkt het onnodig te onderzoeken of de door hem aangevoerde middelen, feitelijk en rechtens, de gevraagde voorlopige maatregel aanvankelijk gerechtvaardigd kunnen doen voorkomen.

DE PRESIDENT VAN HET HOF,

uitspraak doende bij voorraad,

beschikt:

1) **Het verzoek wordt verworpen.**

2) **De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.**

Luxemburg, 9 juli 1986.

De griffier

P. Heim

De president

A. J. Mackenzie Stuart